

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 21. Concilium Remense.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

bas Gerbertus, quem ad supremas Eccle- Sæculum X.
sæ Dignitates evehi videbimus. (*) A. C. 991.

§. XXI.

Concilium Remense.

Idem Gerbertus Historiam Concilii Re- *Edit. Fran-*
mensis, in causa Arnulphi Archiepisco- *cof. 1600.*

pi anno nongentesimo nonagesimo pri-
mo, Indictione quarta, anno Regum Hu-
gonis & Roberti quinto celebrati, scripsit.
Aderant Episcopi sex e provincia Re-
mensi, videlicet, Guido Sueffionensis,
Adalbero Laudunensis, Herveus Belo-
vacensis, Gotesmannus Ambianensis,
Ratbodus Noviodunensis, Odo Silvane-
ctensis. Ex provincia Bituricensi, Dai-
bertus Archiepiscopus. Ex provincia
Lugdunensi Gualterus Episcopus Augu-
stodunensis, Bruno Lingonensis, Milo
Matisconensis. Ex provincia Senonen-
si, Seguinus Archiepiscopus, Arnulphus
Episcopus Aurelianensis & Hebertus An-
tiffiodorensis, Episcopi universim trede-
cim.

Daibertus seu Dabertus, anno non- *Patriarch.*
gentesimo octogesimo septimo Archi- *Bitur. c. 56.*
præfulatum Bituricensem consecutus, il-
lam Sedem annis viginti quinque tenuit;
eum-

(*) Hic prævie notandum, Gerbertum postea
ad Pontificatum Romanum pervenisse, accepto
Silvestri II. nomine.

Sæculum X. eumque Scientia & virtus commenda-
 A. C. 991. runt. Ipso sedente complures Ecclesiæ,
 quondam monasteria a proceribus occu-
 pata & collapsa, restitutæ sunt, atque in
 Capitula Canonorum Sæcularium, qua-
 lia sunt S. Ursini, S. Ambrosii, S. Petri
 vulgo *le Pueillier* & S. Mariæ *de Sales*,
 conversæ.

Bruno Episcopus Lingonensis, Renau-
 di Comitum Ruciensis & Albradæ Lo-
 tharii Regis Franciæ Sororis filius, Cle-
 ricus Ecclesiæ Remensis adscriptus erat,
 quando Rex patruus ei Episcopatum Lin-
 gonensem contulit. A Burchardo Ar-
 chiepiscopo Lugdunensi anno nongen-
 tesimo octogesimo primo consecratus
 omnibus Boni Pastoris officiis gnaviter
 defunctus est. Præprimis restaurandis mo-
 nasteriis intentus, hanc Ecclesiam annis
 triginta quinque rexit.

Hebertus Episcopus Antiffiodorensis,
 Regis Hugonis frater, Ducis Hugonis
 Magni filius, ex stupri consuetudine cum
 amica Raingarde genitus, more Princi-
 pum vitam ducebat, venationi ceteris-
 que voluptatibus deditus. In Ditione
 Ecclesiæ suæ duo condidit munimenta,
 unde multæ in posteros calamitates flu-
 xere. Ceterum compluribus beneficiis
 Clericos, & majoribus Monachos cumu-
 lavit. Ecclesiæ vero Antiffiodorensi an-
 nis viginti quinque præfuit.

Con-

Concilio Remensi Abbates quoque complures interfuere. Seguini vero Archiepiscopi Senonensis ætati datum, ut toti conventui præesset, & Arnulpho Episcopo Aurelianensi, qui Episcoporum Galliæ doctissimus & eloquentissimus habebatur, commissum, ut agenda omnia in Concilio dirigeret, & proferenda exponeret. Nempe Concilii promotor constitutus est. Locus Sessioni delectus est Ecclesia Monasterii S. Bassoli, quatuor Leucis ab urbe Remensi positi, & dies decima septima Junii fixa. Perlectis libellis Episcoporum se excusantium, quod ad Concilium ire non possent, Arnulphus Episcopus Aurelianensis omnes hortari cœpit, ut depositis pravis affectibus, libere tamen, agerent. Tum causam in hac Synodo pertractandam exposuit in hunc modum: *Solicito animo mihi perpendenti, qua potissimum ratione Ecclesiæ meæ pax reduceretur, insolens nuncium affertur, nobilissimam urbem Remensem quorundam prodicione fuisse captam, & grassatores ne rebus Sacris quidem pepercisse. Arnulphus Archiepiscopus, cujus fuisset civitatem custodire, tantæ cladis auctor dicebatur; unde non nulli ad omnes Episcopos pertinere probrum affirmare audebant. Hodie vero cum Serenissimi & Zelosissimi Regis Hugonis, Domini nostri, nutu congregati simus, accurate inquiramus,*

Sæculum X.
A. C. 990.

Arnulphus
Aurelianen-
sis.
Conc. Rem.
l. 2.

Sæculum X. *mus, an Arnulphus Frater noster objecta*
A. C. 991. *sibi facinora, inprimis crimen læsæ Majestatis, diluere possit. Quippe unius proditionis infamia omnes involvimur. Si Episcoporum Ordo venerabilis, inquit adversarii nostri, justis legibus regitur, si Regi suo fidem servat, cur a viro exitialis flagitii reo pœnas non exigit? hæc lege scilicet Episcopi vivere cupiunt, ut a cunctis legibus, quibus ceteri homines subjiciuntur, ipsi exempti sint. Absit, Fratres, absit a nobis nocens licentia! neminem contra leges defendamus, vel damnemus. Audiamus viros optime conscios eorum, quæ facta sunt, aut quevelas afferre volentes. Audiamus Partem utramque & deinde secundum Canones judicemus.*

c. 3.

Sup. lib.
 XXXVII.
 §. 49.

Tunc vero Seguinus Archiepiscopus Senonensis dixit: *Non patiar causam Episcopi, læsæ Majestatis accusati, prius discuti, quam fides detur, fore, ut supplicio eximatur, si convictus fuerit.* Simulque Canonem trigesimum primum quarti Concilii Toletani legi jussit, in quo sub pœna Depositionis Episcopis prohibetur, ne ex mandato Principis de crimine læsæ Majestatis cognoscant, nisi vitæ gratiam promittat. Daibertus Archiepiscopus Bituricensis idem cum Seguino sentiebat. Sed Herveus Episcopus Belovacensis dixit: *Cavete, Fratres,*

ne

ne Saculares, inde occasione arrepta, *Ju-* Sæculum X.
dicia Ecclesiastica antevertant, & nos ad A.C. 991.
sua tribunalia trabant, nunquam enim
crimina relinqui impunita ferent. ()*

§. XXII.

Querelæ contra Arnulphum Archiepi-
scopum motæ.

Bruno Episcopus Lingonensis dixit: *Ne-*
minem magis quam me hæc causa tan-
git, neminem magis ludibrio dignum
omnes existimant. Exprobrant, me im-
pellente Arnulphum in præcipitium fuisse
dejectum, cum me pro ipso, probis omni-
bus rem mihi frustra dissuadentibus, va-
dem obtuli. Nempe movebar beneficiis a
Rege Lothario acceptis, sanguinis etiam
propinquitate movebar. Quamobrem li-
cet certissime scirem, Arnulpho Duce Lau-
dunensem civitatem fuisse occupatam, eun-
demque tantæ audaciæ factionis auctorem
esse,

(*) Rarissima exempla Historia tradit; Episco-
 pos a Regibus Romano Catholicis ultimo suppli-
 cio fuisse affectos. Si forte illud excipias, cum
 Rex Franciæ Henricus III. anno 1588. omnia le-
 gitimi Judicii via Ludovicum Guisium, Cardi-
 nalem Lotharingiæ, trucidari jussit. P. Des. Aux.
 Hist. tom II. Atque illud Martinusii Episcopi
 Waradinensis & Cardinalis jussu Regis Ferdinan-
 di I. anno 1551. in Hungaria per insidias inter-
 fecti. Thuan. hist. lib. 9. Fleur. tom. XXX.